

Ох, ето те и теб – най-накрая отвори книгата!

Още секунда забавяне и буквално щях да се разтопя. И в останалата от мен локва щеше да откриеш само два плуващи цветни чорапа. Понеже, каквото и да кажат, ние, вещиците, не издържаме много на ви-

соки температури. В моя случай даже вълшебната ми пръчица кълумва.

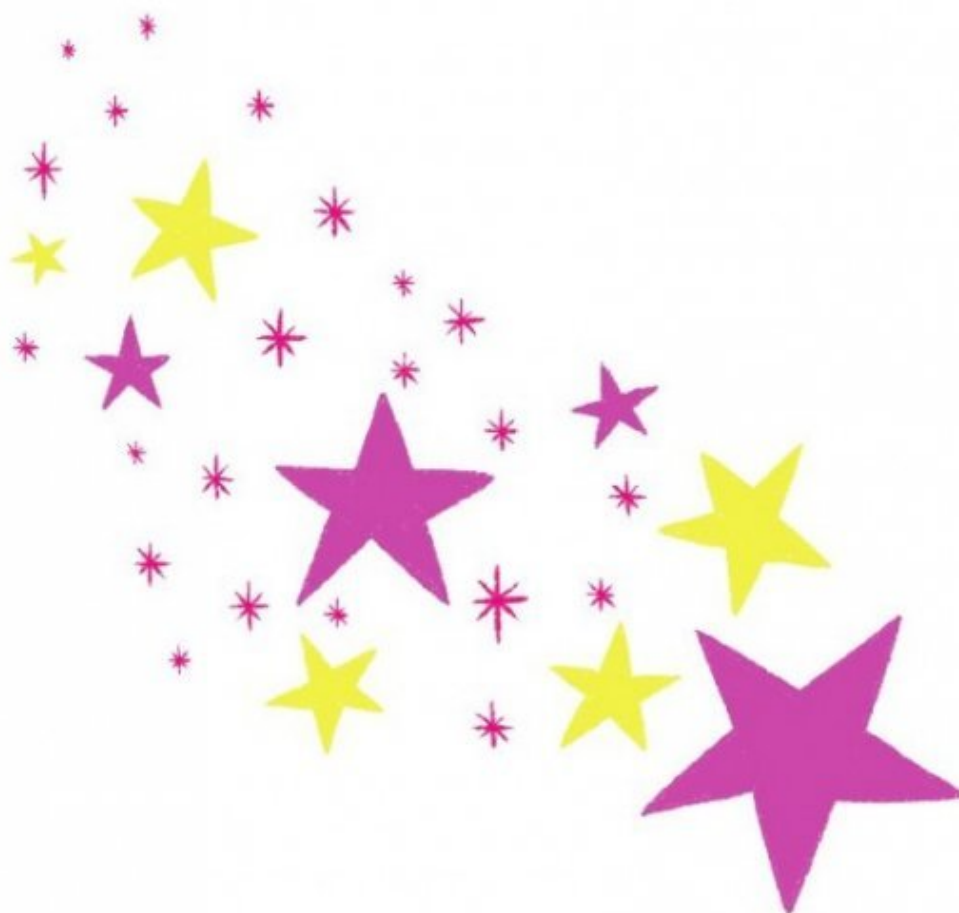
Точно така, аз съм Анна Кадабра, кандидат-магьосница, или каквото е останало от нея.

Оказва се, че в Мунвил, вълшебното граче, в което живея, е дошла жезата. Какво ти дошла, направо ни е връхлетяла! Каква горещина, какви алергии, какви комари! Големии като свраки. Не просто хапят, а направо те нападат.

Но насекомите не са най-лошото. Горещата вълна събуди още по-ужасяващи същества, с които ще се сблъскаш, ако решиш да продължиш с четенето!

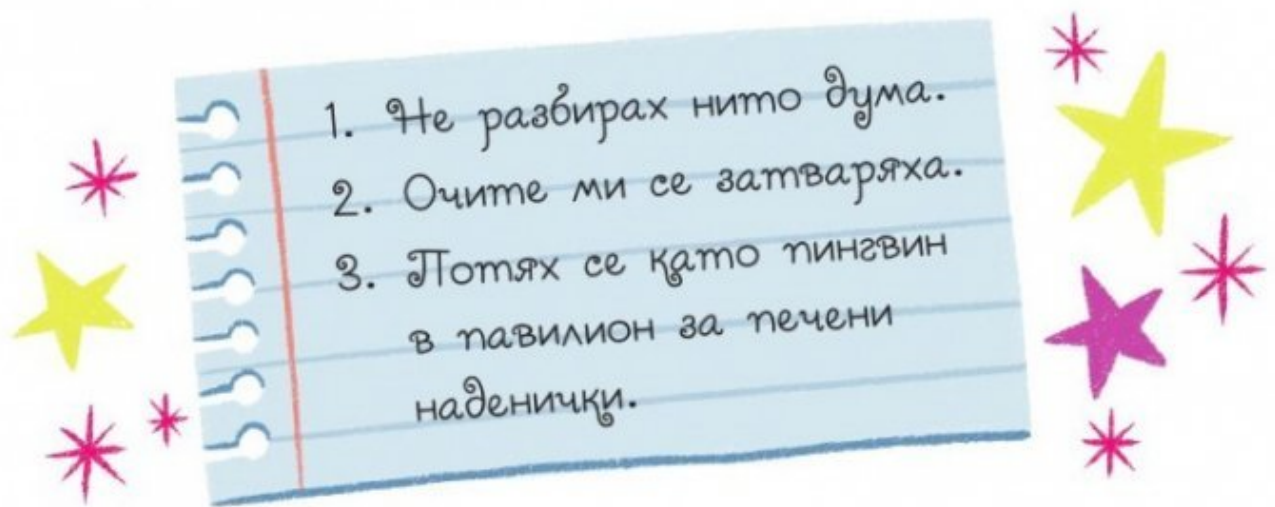
Всичко започна по време на едно събрание на Клуба на Пълнолунието. Ние сме

общо четирима и след училище изучаваме
магия в една стара къща. Този следобед Ма-
дам Прюн, нашата преподавателка, ни че-
теше от една адски дебела книга. Кило и
половина пълна скука.

- Пречистващата отвара се балансира със сребърни соли и трябва да престои три нощи на лунна светлина. След това... - Тогава тя вдигна очи и ни погледна. - Но какво ви става, деца?!

С мен се случваха поне три неща:

-
1. Не разбирах нито дума.
 2. Очите ми се затваряха.
 3. Потях се като пингвин в павилион за печени наденички.

Но останалите бяха още по-зле.

Маркус Покус, моят най-добър приятел, беше целият изпохапан от комарите. А той никога не би посегнал на животно. Затова само ги пъдеше с вълшебната си пръчица.

Анхела Сесамо, която е алергична към полени, се чешеше като обезумяла. Цялата ѝ кожа беше на червени петна. Освен това носеше каубойски ботуши вместо маратонки. Не ме питай защо!

Сара Казам, най-голямата в клуба, е прекалено горда, за да се поти. Затова пък не можеше да си затвори устата от прозявки. След малко изпод шапката ѝ изпъзля нещо: нейният женски прилеп Круела, която вече почти се беше сварила в собствен сос.

Всеки от нас има свой вълшебен домашен любимец: Глобо - жабата на Анхела, Мистър Райо - гарванът на Маркус и Космо - моят котарак. Но всички те, също като Круела, бяха толкова отпуснати и кротки, че приличаха на плюшени играчки.

- Деца, преувеличавате - каза учителката. - Сега ще направя една магия за разхлаждане и положението ще се подобри!

Но... Пуф! Вълшебната ѝ пръчица така се беше нагорещила, че от нея излезе само облаче прах.

- Добре де - прокашля се засрамено Мадам Прюн, - наистина е малко топличко. Една кратка ваканция ще ви се отрази добре.

Ваканция! Това вече наистина беше вълшебна гума.

